

*Incepit viginti passus sine formula no
micoz scri Bonaeure De informatione
spiritus vite ac virtute et perfectu religiosoz*

Si quis in spiritu pficere et habere ppter qd ut habere
res ad scolam virtutem. i. ad religioz
venisti. et ne fias illis silis q longo
tempore scolis manendo multum tapis et sumpc
tum insumunt et mimes discunt. isti formule
cōpendium aī oculos habeto et ad ei reglaz
ordini vita tua et mores cōpone. et studiu i
pende et tapis expende.

*¶ Religiosus volēs pficere magistris se
dz submittere.* Capitulū I

Thōnis sp esto sub tali rectore et ma
gistro. vt si tale hōreno potes. tu ipse
tibi magis esto q sit strenu. vt ad huius
formule regulā cōpellaris et in nullo tue ppe
voluntati libertati relinquas. Duer em q di
mīrit voluntati sue. i. puerili lascivie. pfectu
marre sua. i. religionē. Ideo tot ordines re
ligionē cōfundū. q pueriles mete sibimet
dimittū. sine hōreno trahēte a noīs. et sine
virga ad salubria cōpellēte. aut ex uegligen
tia senioz. aut ex nociva desclēsione eorū ne
teneros aīmos frangāt severa coētōe. Si
cū imprudēs medie q ne pteristet egrū quē
curare obserat patiētū nociva comedere. et
quibz graulz et diuiti infirmat. Et cū in uno
dissimulans excessus el et vicia. cito ab alīs
trahit in exēplū. vt etiā sibi talia ipunita p/
mittant q vidēt in alijs sustinēti.

*¶ Puerli nec volūt corrigi nec pati alios
apud se fieri meliores.* Capitulū II

Tandem ad hīsta mala libertas dīlata
tur et pficit. cū heca pluribz vidēt sic
ri. vt q. plege et piure ordinis defen
dat. si q. pterariū dicere aut docere arguē
do psumpserit singularis supstitionis iprope
riū sustineat. et q. nouū ordinē et insolitū mo
rem inducere velit vt delyr et van irrideat.
et onerosus fiat omibz. et taqz temerarius in
dex alienoz actuū psecutiōes amarissimas
patiat. Timet em distorti et a via dei exorbi
tates. si pceret zelatibz iusticia et religionis
disciplina. ad pte suā alios attraheret. et ita
paulatim ad ordīs obseruatiā etiā ipi tādē
cogerent. et pcamēt ardētissime ne ad hī
que
niant. et sub specie singularitas etirpande
ejcūt a se illos et opprūmūt q desiderant re

ligionē ad statū debitiū reformare. Qd vidē
tes alij quibz displicer q aliquā bone volū
tatis scūllā habēt. s. tñ infirmā terrenf. et
poti studēt se illis cōformare quos fortiorē
ptē vidēt hīre in multitudine et potētia qz cū
iūtis tribulari. et insup infamari. Int̄a illō.
Et q recessit a malo pde patuit. Nec omnia
expti sum in nigro ordine v'l in alijs. Nūqz
aut ptingat nostrā religionē ad statū simile
puenire. Amen.

¶ Q volēs pficere in nullo dz ec negligēs.

Capitulū III

Qui tali feruore ad religionē veit q
p omibz q mūd ci pmittere vel da/
repoituit. noluit dānari in seculo. nec
p diuītis v'l honoribz vel deliciis. nec amo/
reamicor. v'l p̄p̄i corporis dubitauit se tra de
re carceri penitēcie ppter deū. nō debz modo
vilior esse qz tūc fuit vt p v̄bis hoīm deserat
viā dei. iā in ei ingressu existēs a cui aggredes
su nec terroribz nec blādiciis potuit auerti.
*¶ Si times d singularitate notari. et ob hoc
alijs odiosus fieri. scias q null' sanctoz sin
gularis glie facit est in celo nisi q inter hoīc
hic posit' studuit esse i sanctitate vite singu
laris. qd tñ de singularitate virtutū dico. nō
de ceremonialibz obseruatijs. paruā vel nul
lam habētibz vtilitatē virtutis. Studia autē
sanctitat' in his p̄sistit. in cauēdo om̄e pec
catū et om̄e scandalū qz est in se. et insisten
do omibz virtutibz humilit'. et inq̄redo famili
aritat' dei p affectū deuotiōis interne. Ad
uersus hīmōi nulla est bona p̄formitas per
quā hec studia destruunt. Cū em p̄iusticia
sicut et p̄fide poti debeam pati. nō solū irri
siones et despectiōes. s. etiā psecutiōes qslī
bet et morte. s. cī passi sunt sauciū ante nos. et
patient post nos in dieb nouissimis qz fidē
deserere v'l iusticiā vite peccādo relinquere.
*D*iscam in p̄uis v̄boz et despectionū tribu
lationibz. vt si grauiora imineret nobis pro
xpo certamina sciam p patiētā supare. Hā
quia leui flatu deūc. quō stabit a vēto ma
tine tēpestatis. Nec ad p̄muniendū cor pre
misi etra retrahētes a studio pficiēdi in vtu
tibus. qz q tale studiu i se nō diligūt. vt p̄nt
in alijs secū morantibz eq̄nimicer sustinere.
*V*n sicut illi nō dimittit p̄uetudines suas
malas et nocias ppter nos. sic nō optet nos
bona et vtilia studia abiicere ppter illos. qz si
volūt ad vitā eternā venire. oportet eos no
biscū viā dei nō suā ambulare.*

Viginti passus de uirtutib⁹ bonorum

¶ Religiosus nō debet intēdere ocosita
ti vel leuitati.

Capitulū IIII

Duō̄ debes p̄ mutatoria ocosit⁹ va-
gari. nec rumorib⁹ t̄ v̄bis ocosis va-
care. nec risui. nec scurrilitatib⁹ dedi-
tus esse. q̄r̄ hec faciūt mentē vagā t̄ inanē. et
licetia istoꝝ dissoluit cor a p̄dere timor⁹ dei
t̄ affectū interne deuotiōis exhaustit. Non
enageris hincinde ocul⁹ curiose singula iuē-
do. q̄r̄ t̄ leuitatis est indicūt ea q̄ foris hau-
ris p̄ oculos vel p̄ aures. strepitū quendaz
interi⁹ suscitat q̄ puritas intelligētie q̄ i bo-
nis medicatiōib⁹ mētē pascit q̄si q̄dā pulue-
re obscuraf. Quicq̄d nō est tibi necessariuz
vel utile ad tuū vel alteri⁹ pfectū. p̄ trāsir no-
li imorari ne cor i eo defigaf. l̄ r̄ps in fructu-
ose in eo expendas.

¶ Religiosus debet se occupare lectione
meditatioe. oratione. t̄ operatione.

Capitulū V

Semp aliqd recū defer in memoria.
q̄d de deo rumies cogitādo. t̄ mētis
tue intuitū s̄p̄ in eū defigere stude. si-
cū docet p̄pha. Prouidebā dñm in sp̄cetu
meo sp̄ ḡm a dext̄is ē mībi ne commouear.
Hoc em cōtinet cor apud se ne cōmoueaſ a
ſe p̄ vanā leticiā v̄l irrōnabile tristiciā. Dū-
bus enī in q̄ fluitam⁹ varijs t̄peſtatū v̄tis
agitaf. t̄ q̄ n̄ vult nanē cordis sui q̄ſſatōib⁹
pt̄eri. vel vndaz influctiōib⁹ demergi. vel in
exteris plagaſ v̄tcoꝝ flatib⁹ impelli. affige-
re eā funib⁹ bonaz cogitationū assueſcat ad
petrā immobile. Petra aut̄ est x̄ps. Quē fu-
nē v̄t difficile rūpaſ ex tripli reſticulo ſpo-
nat. ex sanctaz ſcripturaz deuota lectione. ex
ſedule orōnis cōpunctiōe. ex bonaꝝ actōnū
humili exercitatiōe. Lectio dat materiā t̄ q̄
ſi ſemē bone cogitatiōis. Orō rigat t̄ ad pfe-
ctū roborat t̄ cor illumiat ad intelligētiā. et
ipinguat affectū ad ſaporē. Bona actio ma-
xime dñdita pinguedie charitatis t̄ obediētie
v̄l alteri⁹ p̄trū ſerificat p̄ſciāt t̄ dat fiduciā
ſpei in deū. t̄ ſi ad hoīā intercipit deuotiōis
quietē. t̄n̄ mereſ postea maiore dulcedinis i-
fusionē t̄ grām puritatis.

¶ Cauēde ſunt vane cogitatiōes t̄ inuti-
les occupatiōes.

Capitulū VI

Feriat⁹ t̄ vacās caue tibi a vanis t̄ p̄
uis cogitatiōib⁹. ne v̄l p̄ modicū i te
morent. q̄r̄ cito inq̄nāt cor labē cuius
eūq̄ v̄tī. v̄t luxurie. vane gl̄ie. odij v̄l alioꝝ
Itē caue ab inutilib⁹ occupatiōib⁹ q̄r̄ t̄ps p̄-

dunt t̄ cor inq̄etat t̄ v̄tīlia impediūt. t̄ deci-
tionē dissipat. Itē a corpore accidie t̄ pigri-
cie que mētē tepidā t̄ corp⁹ delicatū reddūt.
t̄ ad bona opa desidiosum.

¶ Inter homies cauēda est t̄ ostentatio
q̄ supfluius pudor.

Capitulū VII

Inter hoīes epiſtens caue a duob⁹ q̄
ad teipsum. t̄ a duob⁹ quo ad alios.
Quo ad te caue ne aliqd facias vt
ab eis noter̄ v̄n̄ glōriā queras i gestu. i vo-
ce. in ſermone. v̄l in actu. q̄r̄ peccatū eſt t̄ va-
nū. t̄ cū putas eis placere. forte diſplices. et
iudicat te q̄ inanis gl̄ie cupid⁹ ſis. vel forte
nō aduertit q̄d agis. t̄ ſic p̄dis conatū tuū ſi
utiliter t̄ vane. ſic ſtulti q̄ p̄tis imaginibus
quasi viuīs hoīib⁹ obsequūt. Ps. Qui hoī-
bus placet. i. placere volūt v̄l cupiūt. cōfusi
ſunt. Itē ne pudore ſupfluuo obſuari in hiſ
q̄ corā hoīib⁹ agere debes. loq̄ndo. cogitādo
v̄l aliqd agēdo. ſi tra liber eſt ſtude corā eis
ac ſi ſine eis eſſes. Et ſi intus verecundia
eſtuas foris rep̄me q̄r̄ q̄ maḡ notabilē te fac
ex pudore. eo p̄l̄ ſiderat te. t̄ tra maḡ p̄ſum
veris. Signū ſupbie videt eſſe nimis eru-
bescere de illis defectib⁹ q̄s natura inuidit.
vt de deformitate corporis v̄l ruditate vocis t̄
ſilib⁹. De v̄lilitate aut̄ v̄tio v̄l humili ob
ſequiſ ſerubescere i paue religioso grauiſ
ſupbia eſt.

De quib⁹ erubescere debet religiosus v̄l
humiliari in oculis ſuis.

Capitulū VIII

Tuū v̄l ſcādaluſ erubesc v̄n̄ v̄l de
offendit v̄l aliqd ſcādaluſ. Apud
teipm erubescere de peccatū ſuis. t̄ corpore in ſuitio dei. de negligētia bonoꝝ que
poſſes facere t̄ deberes. q̄r̄ t̄ps defuit t̄ pſe-
ctus ſtutū nō crescit. t̄ hypocriſi q̄ foris
putari melior. q̄ in te inuenias q̄ vicia tua
occulta. nō timore nocuēti alteri⁹ ſed ti-
more diſplicēdi t̄ ne vilipēdaris q̄ p̄ bona q̄
oſtēdis v̄ſ ſideri t̄ placere hoīib⁹. vt ex his
ſuspicent te multo plura t̄ maiora i occulo
h̄re. exq̄ talia foras pdeūt q̄ſi te dolēre q̄r̄ v̄t
adeo familiare aliquē habes vnanimē q̄r̄
velles te i omib⁹ agnoscere ſic teipz agnoſq̄
q̄d etiā ſit in p̄fess. ſe q̄n̄q̄. t̄ ſi nō audes pec-
cata tua ſupprimere q̄n̄ ipa accuſes. t̄ ſi de illi
in q̄b⁹ te maḡ diſplicere times. ita ordinat
ſba. p̄mittēdo. ſubiungēdo. colorādo. q̄ mi-
nus appareat verecūda. v̄l ſi forte pl̄ nudex

fero gloriari. et vis inde apud professorē sancte
norari. quā humilis sis ut te magis q̄ necessē
sit studias profundere & fitēdo. Q̄ cu tēptati
onib⁹ vicioꝝ marie carnaliū ita dissidiose pu
gnas ut solo timore piculi v̄l p̄fessionis pu
dore eas repellas et quātū audes i affectu car
nis arrideas. solo p̄sensu opis et morose de
lecratiōis excluso. Et in h̄ maior apparēt p/
ueritas q̄ cū facile q̄nq̄ posses hm̄ti tēpta
tiones q̄ si muscas imūdas abigere ex negli
gētia eas p̄mittas crescere et calescere et tua
leſcerie donec fortate iā piculosiores fūt. et
difficiliꝝ rincūt. et sciam sept̄ pulsando cō
fundūt. Q̄ ita desidiosus es ad ea q̄ deſiſit
et ad p̄utes. v̄l q̄ ad deuotōis studiū p̄tinēt
ut pudor hūan⁹ plura ex his magis a te v̄l ex
tecor q̄at q̄ amor diuin⁹. Q̄ ita es īnḡus
de bñficijs ut nō solū deditas nō agas ḡti
as p̄ceptis. s̄z etiā grām oblatā et patam i
vacuū recipias et negligas v̄riliora ad q̄ tūc
sensis tibi arridere grām. et occupes te vani
orib⁹ studijs q̄si q̄ rexit araneaz telas q̄ non
pderūt ad vestimenta salutis. Q̄ illa ad q̄ tene
ris facienda. siē sunt hore canonice et silia. ita
negligēter et desidiose p̄soluis. ve nō tā meri
tū indesperes q̄ supplicij expectes. q̄z t̄li v̄
ba oīe v̄cūq̄ p̄feras. cū corde tā vag⁹ es. et
affectu frigid⁹ q̄ nec sensum orōntis p̄cipis.
nec deuotiōis affectū. et de ip̄is v̄b̄ls pluri
ma deſtūt accelerādo. et v̄tinā nō m̄ltia trā
silias omittēdo. dū nō attēdas si dixeris vel
nō dixeris. n̄lī ſorre et diectura alicui⁹ v̄bi q̄
ſi ex cauſ apprehēdiōe reputes te dixisse. De
us aut̄ ſi patiēter diſſimulat intēdere n̄ras
negligētias. m̄ nō min⁹ odic eas s̄z itegre di
numerat eas. diſtricte diſjudicat. ſeuere pu
nier. n̄lī nos p̄ueniam⁹ faciē ei⁹ in hūli cō
fessione. in forti ſacriſtriōe. et in ſerioſa emen
datiōe. Q̄ ad oīm q̄ ad corporis curā vei cō
modū ſpectat ſtudiosiſſim⁹ es. Que vo ad
ſpū ſpectū vel ad ſugne charitatis exhibito
nem vel ad plati obedientiā. vel carniſ casti
gationē ſpectat deſes es. Q̄ etiā hos et ſimi
les plures aduertes in te defec̄t. nō terreris.
nō cōpungers. nō diſcutis. nō corrigis. qua
ſi de aliter recū actur⁹ ſit q̄ cū oīm aījs.
v̄t mala tua incorrecta nō puniat. et bōa ne
glecia remuneret. Pro his et ſimilib⁹ erube
ſce ap̄t̄ te et ab alijs ea in te diſjudicari et rep
bendi nō mireris. nec indigneris ſi verecūde
rio ſemp̄. Hect alia plura in meipſo ſaciter
recongiſces erubescor doleo. ſi nō em̄ ſicut

debeo. et ideo nō emēdo ſicut poſſem et expē
diret. Ex meipſo aut̄ in tēllico q̄ hec vel aliq̄
iſtoꝝ etiā p̄imo meo in eſſe poſſunt. et ideo
vnuſq̄ſ iudicet et circūſpiciat ſemetiſpm. cō
ſiderās ex vno latere qualis ſit. maxime qd̄
ſibi deſit boni et inſit mali ex vicio p̄prio. et al
tera p̄te. qualis eſſe debeat in v̄tib⁹ et mo
rib⁹ bonis. ut et hoc et humiliſ et cognitōe
defect⁹ ſui et p̄uoceſ ad ſtudiū pſciēdi ad illa
que videt ſe debeat et facere vel habere. et do
regratiefli in aliquib⁹ ſorte ex eius gratia p
ſecerit.

Quō religiosus ſe debeat h̄fe ad alios

Capitulum IX

Quo ad alios caue a duob⁹. Primum
q̄ ut nō curioſe respicias vel p̄quiras
eoz pſonas. vult⁹. dispositiōes. habi
tum. gest⁹. facta vel v̄ba. vel officia. In q̄ntū
eīm tibi nō attinēt iſta pſcrutari v̄elicitas cau
ſa ita p̄trāſi. ita cogita ac ſi eſſet oues v̄l alia
animalia ut nihil circa illos occupes v̄ſum
tuū vel cor. Alter⁹ ut nō iudices vel diſjudi
ces de alijs quales ſint vel eſſe poſſint. i mē
te. in merito. in morib⁹ vel alijs. q̄z talis diſ
cuiſio vana eſt et ſepiſſime falſa. imo temera
ria. qua in ſup̄ cor inquietat et aliquādo inq̄
natur et cōſcīentia ledit et alia bona negligunt
et tali occupatōne. Et ſi aliqua videas vel
audias de aliquo q̄ nō placet. trāſi et obliui
ſcere cito. cōmittens eū ſibi et deo. marie v̄bi
ad te nō ſpectat illi⁹ corrēctio ex debito ma
gisterii. vel ex ſociali familiaritate vel denū
ciandi neceſſitate.

Q̄ cōpaffio debet peccatorib⁹ et afflictis.
p̄mo tamen xpo

Capitulum X

Qompaterē cū peccantib⁹ quaſi in tē
peſtate mar⁹ naufragātib⁹ q̄ longe
miferabil⁹ eſt in lacu inferni demer
gi q̄ in p̄fundū mar⁹ ſubmergi. Ora p̄ eis et
plora cū potes. ex h̄ eīm mereris ut tu a ſimili
naufragio libereris. Beati eīm mifericordes.
qm̄ ip̄oꝝ de⁹ ita mifererbif ut a miferia libe
rent. Sic etiā oīm miferor⁹ afflictōes aio et
oculo p̄paffiois itnere. et ſingula eoz miſias
aggravātia ſtudioſe p̄puta. diligēt pondera
re ex his affec⁹ miferiōis i te pingueſcat. et
ſi q̄s tu miferias pateris. tibi leuiores i eoz
cōparatiōe videat. Collige etiā ex his q̄ vi
des paſſiōes et labores et paup̄tates ihu xpi
q̄ cū eſſet diuīs p nob̄ egen⁹ faci⁹ eſt. ut illi⁹
inopia nos diuīces in celeſtib⁹ eſſem⁹.

Viginti passus de virtutib⁹ bonorum

Quesint cōmūnia vicia hominū.

Capitulū XI

Tria sunt cōmūnia vicia apd hoīes Primū, pñicas reprehendēdi q̄ i alijs videt̄ z nō sunt fm affectū eorū. Alterū est adulatio q̄ solēt sibñnuicem blādiri. laudādo. arridēdo q̄rēdo quō valeat. cū tñ nō curēt eos qñq̄ valere. honores inutiles offerēdo. z alijs multis modis in qbō nō est vtilitas. nec ex affectu faciūt s̄z ex v̄l ut placeant. Tertiū est p̄pria glatiō de sc̄ipo q̄ ea q̄ facim⁹. dicim⁹. sentim⁹. z sum⁹ placēt nobis z p̄ferim⁹ ea alioz fact̄ cōmendādo v̄l occul te cogitādo. z dēsignamur si aliū nō mireat ea. q̄s inō habeat sanū iudiciū z delectamur in laude nostra. Et si aliquī nosipos accusādo humiliam⁹ nō pure h̄ facim⁹ s̄z volum⁹ p̄ hoc astute. puocare aliū ad laudē nostri. q̄i nō debeat pati vt nos v̄tupem⁹ q̄d laudan dū in nobis est. v̄l ad h̄ sepe facim⁹ vt humili es reputemur. z saltez ex h̄ placeam⁹ si alia placētia nō habeam⁹. Qui ab his tribū liber esset. in magna puritate vineret z q̄ete.

Ex munera z curiosa nō sūt curāda reli gioso.

Capitulū XII

Nulla curiosa habere cures. vt ima gines. tabulas. sudariola. pater no ster z silia. nec recipias nec des alijs p̄ munusculis. qz occupat̄ cor. z magistr̄ no stris nō placēt. z faciēt te notabilē inter ceteros. z sepe sine licētia recipiunt̄ z danſ talia i caute dū pudet eos totiēs p̄stis recurrere ad magistros. Species aromaticas nō ha beas nisi p̄cūdēti infirmitate nō possis ca rere. Qui om̄ib⁹ rebo peculiarib⁹ carere pos set felicior esset. qz multā detractiōis materi am abscidisset. Si aut̄ aliqua inberis habe re. vt libros rōne studij z scriptoriola. nulla supflua collige vel curiosa. solis cōtent⁹ ne cessarijs in numero z valore. Ip̄e habit⁹ tu us z om̄ia vestimenta tua simplicia sint z in culta. z corp⁹ z gest⁹ z om̄ia foris apparentia plana sint z pura. nil notabilitat̄. curiale v̄l curiosum v̄l singularitat̄. colore respersum affectes.

Ex iudicia humana nō sunt curāda.

Capitulū XIII

Stude humano iudicio nō moueri. nec delectari fauorib⁹. nec despiciu tristari. qz iudiciū humanū cecā ē frequēt⁹ z ignorat̄ fūtate. z fallit sepiissime. nec si laudar̄ ab hoīe es iō laudabilior. nec

si despicer̄ es iō vilior. Stule⁹ est qui stules placere laborat. qz sic ccc⁹ nō discernit inter colores. nec surd⁹ in sonos. ita insipies hō nescit pēsare meritoz dignitates. Unū cū ali qd agere te p̄tingit estimabile. vt pdicare v̄l sile. nō anxier̄ quō ad placitū boīmpficias. sed inuocato auxilio dei. put mel⁹ expedire fm deū intelligi stude facere. Et si benesu cesserit. deo adiutori refer gr̄as. z noli etrol li. qz nō ppter te s̄z magis ppter alioz orōnes rmerita datā tibi esse gratiā debes estimare. Si aut̄ min⁹ bene successerit noli turbari pudore ofundi. sed gr̄as deo refer qui sic te ab elatiōe defendit. Siue aut̄ bene siue mi nus bñ successerit. statim sic te habere stude intus z exteri⁹ ac si nō fecisses. Laudet qui vult v̄l despiciat. qd ad te tu rāce. Exclusio nes z recusatōes qñ debem⁹ aliqua hmōi fa cere. ad h̄ sepiissime fūt ne despiciamur. v̄l p̄ sumptuosi iudicemur q̄ talia audem⁹. Unū videt̄ esse puri⁹ z humili⁹ simpliciter sacre q̄d est faciendū. vel obedietia iubēte. v̄l cha ritate instigāte. si placet alijs bene. si nō. qd est tūc pditū. Nā cū oporet̄ te pdicare v̄l si mile facere. quod aliqd honoris vide habere. si bene feceris lucruz habes de pfectu la boris tui. si min⁹ bene. iterū lucraris merū humiliatiōis tue. z q̄ post hoc min⁹ ad hu iusmodi cogeri ab his quib⁹ non placisti. Om̄es sum⁹ alterutrū expositi vt alter alteri placeat vel displiceat. Unde cū in mea nō sit potestate vt tibi placeā. sed i tuo arbitrio vel affectu quē tibi dare nō valeo. si multus labore tibi placere. forsitan nō pficiā. qz aliē iudiciū tuū dirigit. Et ideo nihil in hac ge mēli⁹ video q̄z vt soli deo studeat homo pla cere z p̄ximū nō scādalizare. v̄l sc̄iēter offendere. z cōmittere deo. si hominib⁹ placeat v̄l displiceat humiliter z pariter. Juxta illud Dibi. p̄ minimo est vt a yobis iudicer. z. Quib⁹ em̄ places ascribe ipsoz beniuelētie non tue. pbitati. Quiib⁹ aut̄ displices attri bue tuo merito z cogita q̄ si ex cantillo eis displices. sicut exteri⁹ cognoscere valentiē te vilitatē tuam. qd fieret si radicit⁹ pspicerent om̄ia vicia tua z peccata z in honesta ques mirū si nō ejceret vel lapidarēte. Pro me loquor. nunq̄ tñ a fidelib⁹ despectus sum. sicut despabilis in veritate sum. Unde nō debo indignari cū aliquādo despicio. sed mirari z reputare p̄ beneficio dei q̄ nō oīb̄ odiosus sum.

Quod detractio est p patiētiā superāda

Capitulū XIII

Et cū detrahi tibi icelligas nō mone
aris. qz si vez est qd dicit nō est icō/
uenies hoc loq homies qd tu facere
ausus es. Si aut̄ vez nō est. nō nocet tibi eo
rum oblocutio. Velut si albi essem̄ et diceret
aliquis te nigrū esse. qd tibi obesser illi dices
re. nibilomin⁹ tñ essem̄ qd essem̄. et non aliud
Et si qd estimarer te caprā eē. tamē nō essem̄
Si aut̄ ad pmos mot⁹ hmōi aduersitatum
turbaris et inflāmaris et impatiētia. rep̄me
irā et sustine ad modicū. sicut qd sustinet vstio
ne cauterij. vel sectionē chirurgici. cogitans
vritatē patiētiae. et cito sanari incipies et me/
lius habere. imo hoc ipm expugnare intus.
ac exacerbari magne vrtutias est. qz est pur/
gatio peccati. viciū līma. exercitatio virtutis
meriti glorie. pparatio pacis. Hō corona/
bit nisi qd legitime certauerit.

Quod null⁹ debet odiri nec despici malus p
pter spem correctionis.

Capitulū XV

Rancore erga nullū i corde retine. ad
Romē mīte cor et pacificū habere stu/
de. nec p tua offensa nec p illi⁹ vicio
aliqui⁹ odito. ne has cū illo sub specie zeli pa/
riter viciosus. Si nō quenit tibi ei⁹ habere
familiaritatē. pter vīte eius deformitatē. sic
displaceat tibi malū qd habet ex se. vt non sit
tibi bonū execrabile. qd est ex natura in pre/
senti. vt et grā forsan in futuro. Dulti ei
malū fūt postea boni. quod de omib⁹ viuen/
tib⁹ est sperandū.

Quonodo sit cōuersandū cū illis qd ho/
mīne odīt et psequīt

Capitulū XVI

Quod si aliquis te odiret et detraheret
et niteret cōfundere et grauare. si cuz
eo in similib⁹ vis pcedere nō vincis
et nec placas lz puocas. sicut qd canē latran
ē minādo. puocat ad mordendū. qd si latra/
tus ei⁹ nō aduerteret trāsiret citi⁹ cōpesceret
cum vt abiret. Hā cū hoc intēdat omis ad/
uersar⁹. vt molester et puocet illū cui aduer/
satur. si videt te exacerbari et cōtristari habet
qd querit. et rāto fort⁹ instat quomō te gra/
uet. quāto pl⁹ vidz valere conat⁹ suos ad id
quod intēdit. Si aut̄ viderit qd patiēter su/
stines et p̄rasis ac si nō sentias. confundis i
seip⁹ et cōfringent tumētes fluctus ei⁹. et ex/
indignatōe sua quiesceret. vidēs qd non valet
efficere qd querebat. vt videlicet te perturba/
ret. vel certe cōfusus cōpunget et corrigeret

exēplo patiētie tue emēdatuſ. Qd si forte ob/
stinat⁹ nec corrigit nec desistit te pse⁹ disce
aliquid pati p dno. quia ille qd tibi aduersat⁹
grau⁹ torquet semetipm qd te. Qui autē ses
ipsum morderet et lanaret in odiū tui quid
te lederet. imo te de se vindicaret. et ipse non
tu morsuū vulnera sentiret. Ita sentias et de
illo qui te odit. se laniat nō te. Unde tu ha/
beto pacē tecū. et aliena malicia nō tibi noce/
bit. Qd tsi verba mala et cōcūmelias tibi itu/
lerit. discere debes vt om̄ia verba pro sono
habeas trāsciente nisi quantuz valeas ex eis
edificatione capere. sed inquantū perturbare
possunt et scādalizare. sint tibi vt auū garri/
tus et latrat⁹ canū. hec cū audis pertransis et
nō curas. Holi similiſ illi fieri qui tibi dtra/
bit. quia sicut in illo odibile est viciū detra/
ctionis. ita eriā esset in te. Nemo autē in odi
um aduersari⁹ sui sibimet pscidit nasum. vel
eruit oculos. sic nemo sapiens deturpat se
ipm vt sic se vindicet de inimico. qz tunc nō
tristiciā sed leticiā cōferret inimico. Si pa/
tienter fers lacula aduersantis alij cōpatiē/
tur tibi et impugnabit p te aduersariū tuū.
te tacete et diligēt te ampli⁹. Si autē te vin/
dicare volueris et defēdere resistēdo aspiciēt
et despiciēt vos pariter mordētes et scandali
sentur i vtrōqz Doctrina xp̄i magistri domi
ni nostri est. cui⁹ te esse discipulū p̄fessus es
in professione regule. diligere inimicos. be/
nefacere odītib⁹ nos. et sic nostra benigni/
tate vincere illorū maliciam. sicut ipse ma/
los mutat in bonos. patienter eos vt puer/
tan̄ expectando et beneficijs alliciendo.

De illis qui magis volunt alios corrige/
re qd se emendare.

Capitulū XVII

Drrige in te qd in alio reprehēdis
et doce te quod vtile vnicuiqz ag/
noscis. feruor tuus agat in te p̄pus
Et ita inflammat⁹ alios calefac. sicut ignis
proxima hūs. et postea remotiora calefacit.
Tu tibi proxim⁹ esto in correctione tui. re/
gula ingenij tui et zelus iusticie tue pmo for/
met te in exemplar artis tue alij imitāduz
Ostende in proprio opere tuo cui⁹ peric/
sis in opere alieno. Quidam scūnt myla
in alij corrigere. et vitam aliorum ordina/
re. in seipsis autē multa īcorrecta relinquūt
nec minimam diligētiā adhibent vt pro/
priū statū ordinent ad profectū virtutis.

De regimine anime

Quis somniat si essent in tali statu vel officio vel dignitate quod bene vellere illa disponere. sū aut statū in qua sunt nec solicite discutiunt. nec emēdāt. Si aliquā ammoniti p̄ alii. vel et casu forte ad se reuersi cogitāt se ad meliora extēdere. nec p̄inde disponūt qualibet faciat. vel in eo quod p̄uidet nō p̄seuerāt. p̄suētudine dissolutis et tempore eos ad solita reuocante.

¶ Sensus et cogitationes domādes sunt ne placentia infōlescant.

Capitulū. XVIII

Esco tuimet potes. ut statim ad nutrītiū ratiōis assuescas tā cogitationes cordis quod mēbra et sensus corporis a novis retraheret in bonis studiis occupare. Oculos. manū. linguā. anditū. et cogitatū quod si in freno manutene. ne insolēter euagēt extra discipline termīos. quod sicut avis vel bestia ex coertiōe domīcat. rursus ex relaxatiōe fuit indomīta. ita et sensus exteriores et cogitationes et affectiōes iteriores nisi sub distriecta caurela refrenēt. ex libertatē licētia insolēscunt. ita ut postea difficultē redigāt sub rōis magisterio quod in principio pueriōis. Inde est quod pueriō difficile corrigūt. quod nunquā adhuc pueri. sic aitalia difficile domāt vel māscuscunt in senectute quod in iuventute. et sensus iuueniū capacior est scie quod sensu. et iuverata arbuscula inflexibiliora sūt quod recētia et tenera.

¶ De discussione sui et quod sint fugiēda regenda rep̄menda et toleranda.

Capitulū. XIX

AEpissime discute tēipm et considera statū mētis et corporis quod desit si deficiat vel pfectias. quod impeditat pfectū. et quod modo illi obviēt. aut declinādo. aut resistendo. aut regēdo. aut tolerādo. Pctaā declināda sunt et fugiēda. vicīs ipugnatib⁹ resistēdū. officiū vel alia occasionalē impeditēta regēda et ordināda discrētē ad pfect⁹ materiam. aduersitas tolerāda. et p̄sum tolerādi sit magis tolerabilis. Et iō rā odiosa est nob aduersitas quod nolum p̄suēcere. Si aliquis domestic⁹ tu⁹ vel vicin⁹ tibi fuerit in corde onerosus. illi stude magis obsequosus esset affabili et cito senties remedium illi⁹ morbi.

¶ appetū quod appetit hō diligi ab homib⁹ est abūciend⁹.

Capitulū. XX

Don multū affectes diligi. quod distraictio cordis est. et a quodqueris diligi. illi etiā appetis placere. et ibi etiā admisi-

scet se et adulatio et sepe simulatio. ne forredi splicere incipias et min⁹ diligi. turbaris etiā quod suspicaris te min⁹ diligi quod desideras l' spe raueras. Dauci etiā sunt sibi in sensu affectionib⁹ et morib⁹ ita p̄formes. ut nō sit aliquā dissensiōis materia inter eos que est dilectionis aduersatric⁹. Itē a feminis velle diligi. etiā p̄ter temptationis laqueū. et occupationis materiali. et turbariōis occasiones continuas nota suspiciose obseruatōis nō carebit. Lo mitte te deo et ab illo diligi stude fideliter. et de aliorū circa te dilectionē relinq̄ illoꝝ arbitrio et divine voluntati. Dilectio hoīm nullar est. instabilis. facile ledit. et ad modicū utilis et sepe nocua. Si dign⁹ fueris diligēris. sin aut nō est iustū diligi indignū. nec illā eire uerentia exhiberi.

¶ Finiūt viginti passus de statutib⁹ bonorum religiosorū. siue formula nouiciorū doctoꝝ seraphici scūlī bonaūetur.

¶ Sanctus Bonauētura ad dñam Blan kam reginā hispanie De regimine aic.

Rumum Om̄iū
p
neccesse habes anima mea altissime. p̄issimum sanctissimum de optimo deo sentire.
Lerra fide credendo
Attēta mēte considerando
Perspicaciōis intuitu cuī ammiratiōe p̄spiciendo.

Altissime quidē de optimo deo sentis
De nihilo creans et supponētis immēlam potētia.
Gubernatīs et ordināns in finitā sapientiā
Judicātis et retribuētis inde terminatā iusticiā.
Fideli pio et p̄spicaciōnē
etu et credis et amiraris et p̄spicis. et extra te
ens et intra te igredies. et s̄ te trāscēdes. vel il
lud facies d̄cates. Exultaēt filie inde p̄
iudicia tua dñe qm̄ tu dñs altissim⁹ sup oīs
terrā nimis exaltat⁹ es sup oēs deos tē.

Dūssime de optio deo sentis. si eiusdem misericordiā ammiraris. ap̄plexaris et būndis.

Benignā in nostre humanitatē
et moralitatē assumptiōe.
Uiscerosam in crucis et mor
tis p̄pessione
Liberale in spirituſtī dona/